

tiden. Disse Aftenskolelærere have følt Trang, til, netop for at kunne undervise andre, at benytte deres Ferie til at faa nogen rigeligere Uddannelse, og det lille Beløb, der er bevilget af det andet Ting dertil, vil jeg derfor ogsaa varmt anbefale til dette høje Tings Velvilje. — Saa er der bevilget et Tilskud af 7,000 Kr. til Udvalget for Folkeoplysningens Fremme, idet det har vist sig ifølge de Meddelelser, der ere komne fra Udvalget, at det trænger i høj Grad til en saadan forøget Støtte; der er forskellige Omstændigheder, der gøre det ønskeligt at forøge dette Tilskud, for det første en rigelig Uddeling af Skrifter, som uddeles gratis til Folkebogsamlingerne og paa anden Maade, og dernæst ogsaa de forøgede Udgifter, som fremkaldtes ved den Forhøjelse af Trykkerlønnen, som er bleven en Følge af den senere Tids Forhandlinger mellem Bogtrykkerne og Bogtrykkersvendene, og som har medført, at alle Trykarbejder ere blevne fordyrede med 20—25 pCt. — Fremdeles skal jeg i denne Sammenhæng henlede Opmærksomheden paa et Spørgsmaal, som har givet Anledning til en hel Del Forhandling. Det er Spørgsmaalet om de to Konti VI. A. 2. og VI. A. 3., af hvilke Konto VI. A. 2. angaar livsvarige Understøttelser til for tjente Videnskabsmænd og Kunstnere, medens VI. A. 3. tidligere har været kaldt: „Midlertidige 2- à 3-aarige Understøttelser“. Den sidste Konto var oprindeligt bestemt til virkelig at være 2- à 3-aarige Understøttelser; men efterhaanden er det gaaet saaledes, at den, der en Gang var kommen ind paa denne Konto, kunde gøre sikker Regning paa at blive staaende der, og der var altsaa ikke nogen nævneværdig Forskel paa at staa paa den ene eller den anden Konto. Som bekendt har jo dette Forhold vakt adskillig Uvilje i dette Ting, og man har været misfornøjet med denne Ordning. Efter forskellige Forhandlinger med det andet Ting er det lykkedes mig at faa Folketinget til at gaa ind paa, at VI. A. 3. forandres til fremtidig at hedde, ikke „2- à 3-aarige Understøttelser“, men derimod „3-aarige Understøttelser“, og det skal da virkelig være 3-aarige Understøttelser, saaledes at en Understøttelse falder bort efter de 3 Aars Forløb, medmindre man ved fornyet Undersøgelse finder Anledning til at forny den eller til at flytte den paagældende op paa VI. A. 2., de livsvarige Understøttelser. Der har været nogen Meningsforskel om, hvem der skulde flyttes op paa VI. A. 2., og hvem der skulde blive staaende paa VI. A. 3. Man

vil maaske have lagt Mærke til, at det har været Genstand for Forhandling under Finanslovens 2den Behandling. Jeg maa imidlertid sige, at efter at det er lykkedes at komme til Enighed om den forandrede Redaktion af VI. A. 3., har jeg intet at indvønde mod den Fordeling af de paagældende Personer, der nu finder Sted paa disse Konti, om jeg end oprindeligt kunde have ønsket den anderledes. Jeg mener dog, at det er et for lille Spørgsmaal til i Anledning af det at gøre nogen Forandring i det af Folketinget vedtagne.

Jeg skal i denne Sammenhæng omtale den foreslaaede Ansættelse af 2 Docenter ved Universitetet, en i Dansk, Cand. mag. Verner-Dahlerup, og en under det retsvidenskabelige Fakultet, Dr. Munch-Petersen. Selvfølgelig ere begge disse anbefalede og indstillede af Universitetet, og da det kan siges, at der ikke er nogen Universitetslærer, som netop har den særlige Opgave at læse over Dansk uden Hensyn til Oldnordisk, efter at Docent Saaby er død, har jeg ment at kunne stille Forslag om, at Verner-Dahlerup ansættes som Docent i Dansk. Ogsaa Dr. Munch-Lassen foreslaas af det juridiske Fakultet og er varmt anbefalet saavel af Fakultetet som af Konsistorium. I Forbindelse hermed maa jeg udtale en Beklagelse over, at det ikke er lykkedes mig ved Forhandlinger med det andet Ting at gennemføre en Lønningforhøjelse for nogle Docenter, der ere ansatte med den for en Docent ved Universitetet overordentlig ringe Løn af 1,000 Kr. aarlig. Ved 2den Behandling stillede jeg Forslag om, at deres Løn skulde forhøjes til 2,000 Kr., men det lykkedes ikke at gennemføre det. Ved 3dje Behandling foreslog jeg, at Lønnen for de 3 skulde forhøjes til 1,600 Kr., og af den Sum, der stod til Ministeriets Raadighed, vilde jeg kunne give en lignende Sum til den fjerde, saa at de alle kom paa 1,600 Kr. Heller ikke dette lykkedes det mig at gennemføre; men jeg vil udtale Haabet om, at det ad Aare maa lykkes at forhøje disse efter min Mening urimelig smaa Lønninger. — Der er endvidere givet forøget Understøttelse til en Række videnskabelige Tidsskrifter. Det er alt sammen Smaaebeløb. Alle disse Tidsskrifter arbejde under trange Forhold, de give ikke blot ikke noget Overskud, men de, der udgive dem, maa gøre Arbejdet for Sagens Skyld; de ville imidlertid naturligvis nødigt være nødt til endog at skyde Penge til. Da nu Udgifterne til alt Trykarbejde ere stegne, saaledes at adskillige af disse Tidsskrifter have